

sætte sin virksomhed. Bestemmelserne finder også anvendelse i tilfælde af, at næringsbrevsindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt fødevarerlovreguleringen, og der er en overhængende risiko for, at virksomheden vil fortsætte med at blive drevet på en måde, der ikke er i overensstemmelse med fødevarerlovreguleringen. Bestemmelserne kan således både anvendes i førstegangstilfælde og overfor den person eller virksomhed, som flere gange har overtrådt fødevarerlovreguleringen, og hvor der er overhængende risiko for, at denne adfærd vil blive fortsat.

Spørgsmål 42:

Kan ministeren bekræfte, at lovforslaget indebærer, at en administrativ fastsat bødestraf for overtrædelse af fødevarerlovreguleringen udmåles efter antal ansatte, hvorimod en bøde fastsat af domstolene udmåles efter virksomhedens størrelse?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarerstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg henholder mig:

»Det fremgår af fødevarerlovens § 60, stk. 5, at der ved udmåling af bødestraf for overtrædelse af fødevarerlovreguleringen – udover de almindelige regler i straffeloven – skal tages hensyn til virksomhedernes omsætning. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. januar 2006, og fastsættelse af bødestørrelser efter virksomhedens størrelse og omsætning har således intet med lovforslag L 28 at gøre.

Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at formålet var en forhøjelse af bødeniveauet for større virksomheder, så den præventive effekt forholdsmæssigt blev bedre sammenlignelig for virksomhederne uanset størrelse. Til eksempel vil en bøde på 10.000 kr. have større præventiv effekt på en kiosk end et stort supermarked, og de større virksomheder kan i højere grad indregne bøder som en driftsomkostning.

Differentiering efter størrelse blev fastsat således, at der ved udmåling af bødestørrelsen skulle tages hensyn til virksomhedens omsætning.

Ved den efterfølgende udmøntning af bestemmelsen i relation til udstedelse af administrative bødeforlæg viste det sig, at fødevarerregionerne ikke uden videre kan skaffe de nødvendige

omsætningstal for virksomhederne. Virksomhederne har således ikke pligt til at udlevere deres omsætningstal til fødevarermyndighederne alene med henblik på fastsættelse af bødens størrelse.

På den baggrund valgte Fødevarerstyrelsen – efter drøftelser med fødevarerregionerne – antal ansatte som indikator for virksomhedens omsætning. Antal ansatte giver i de fleste tilfælde en god indikation af virksomhedens omsætning og størrelse.

I de øvrige tilfælde, hvor fødevarermyndighederne vurderer, at de ikke har tilstrækkelige indikatorer for at kunne fastslå virksomhedens omsætning, fordi der fx vurderes at være en stor omsætning i forhold til antal ansatte, skal virksomheden politianmeldes med påstand om, at bøden fastsættes i forhold til virksomhedens omsætning. Dette kan bl.a. være tilfældet ved kontorvirksomheder, som ikke selv producerer fødevarer, men alene køber og videresælger varerne, og som ikke nødvendigvis på noget tidspunkt er i fysisk besiddelse af varerne.

Omvendt vil bødestørrelsen i de tilfælde, hvor fødevarermyndighederne vurderer, at antal ansatte i virksomheden ikke er en pålidelig indikator for virksomhedens omsætning, fordi der vurderes at være en meget lille omsætning i forhold til antal ansatte, kunne nedsættes konkret.

Såvel bøder idømt af domstolene som administrative bøder skal således fastsættes ud fra virksomhedens størrelse. Domstolene anvender direkte omsætning som grundlag for fastsættelse af bødestørrelsen, mens fødevarermyndighederne anvender antal ansatte i virksomheden som indikator for omsætningen.«

Spørgsmål 43:

Kan ministeren bekræfte, at hvis en virksomhed med få ansatte og stor omsætning får en administrativ fastsat bøde for overtrædelse af fødevarerlovreguleringen, så udmåles den efter antallet af ansatte uden hensyntagen til virksomhedens omsætning?

Svar:

Jeg henviser til besvarelsen af Udvalgets spørgsmål 42.

Spørgsmål 44:

Kan ministeren bekræfte, at en virksomhed som f.eks. Bilka i Århus ikke blot kan opdele